

Kırılğan Cümlelerim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Nisan 2016

Endamlı düşler belki de düşüşe geçen,
Reçinesi gönlün hele ki kıyama durduğum
O belirsizlikte hibe ettiğim en gönüllü gömütü
Günce bildiğim.
Sonu gelmeyen düşüngeçlerin gölgelediği,
Sayısız yetim ve mağdur;
Az ileride beklemeye mecali olmadan
Sorguya tutulduğum.

Yine de yeri göğü mabet bildiğim,
Sona ramak kala asıldım tepeden bir kancaya
Boy verip de tutunamamaktan aciz,
Tümden gelen bir hükme talip olmakla
Eş değer, ümitlerin közündeyim,
Doğmak adına mademki kül bellemişim maziyi,
Dokunaklı bir haczin rahmet bildiği
O kayba boyun eğdiğim.

Adı olmayan ne çok kelam,
Varlık olmaktan çok öte,
İpe sapa gelmez bir aciziyeti yâd edip de,
Sona ermeyi bekleyen sayısız hikâyeye.

Özlemlerin çığılığına dayadım sırtımı:
Duyamazken yankısını süzülen düş kırımı,
Buğusunda ıslandım amaçsızlığın ifşasında
Ve en gönülsüz haykırışlara yenik düştüm.

Serzenişler, kıblenin duvarlarına dayadığım başımın
Belki de gelecekteki naşımın tekil feryadı,
Bilfiil yükümlü olduğum hayatın peyzajına kaptırdığım,
Çocuk düşlerimin ikametgâhı:
Gölsüz bir vahada,
Çatık kaşlı seraplarda
Belki de koyultulmuş vicdanlarda,

Tünediğim Őu beyaz ve revnak sayfanın girizgâhında,
Boynumun borcu iken,
Yalnızlığımın sarkacı kadar devingen,
Kırık kalbimin taşıdığı o hezeyan.

Gönülsüzsem yaşamaya
Ve kalmışsam bir gönlün satır başında,
Yaftalandığım tümsekte kaykılmış düşlerimi
Ne zamanki rehin verdim.
Dünden bir sarkıt,
Gelecekte bir umut,
Sonu yok işte Őu biteviye rahmet yüklediğim,
Ansızın ifşa ettiğim,
Kırılgan cümlelerimin.

Sözü özü bir mağlubiyet benimki:
Sondan başa sardığım hangi kare ise hapsoldüğüm,
Rahvan bir bulutta süregelen yolculuğum.
Kuş bakışı seyrindeyim epeydir,
Gölgesi kayıp şehirlerin kanatan ahalisi,
Yüzsüz imgeler kadar seğirten Őu sakil mizacın
En telaşlı suresi içine sığamazken günbegün,
Sağalttığım üzüncülerin
El verdiği bir karmaşa,
Hanidir, deyip de koyamazken noktayı,
Ardı ardına yığıdığım kelamı devrik yetileri.

Türeyen, o tüneyen hayallerimi çaldırdım madem
Ve her katresi yoksunluk iken,
Yokluğumun boşluğunda savrulduğum kadar,
Hangi aklı evvel imge ise,
Bir köşeden süzen,
Koyuverdim bir kez içimden geçenleri;
Solmaya çeyrek kala sattım dünden kalan ne ise;
Kâh yumuk yumuk elleri özgürlüğün,
Kâh bedeli kayıp gölgelerin.